

32. Prázdniny v Telči a zážitky z pěti krásných večerů

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Úterý, 19 Srpen 2014 11:03

Ve chvíli, kdy usedám ke klávesnici počítače, už to bude pomalu 40 hodin, co dozněly poslední tóny letošních **Prázdnin v Telči**. Protože jsem měl letos to štěstí (kterému jsem šel trochu naproti) a radost (kterou jsem si užil), že jsem slyšel několik koncertů tohoto mimořádného festivalu, dovoluji mi k této příležitosti předložit pár glos a několik fotografií. Pravda, všechny koncerty, o kterých se chci zmínit, se odehrály v prvním týdnu Prázdnin, kdy jsem pobýval nedaleko Telče.

Těšil jsem se, že poprvé v životě uvidím zahájení Prázdnin v Telči, ale nakonec mi přijelo dítě z tábora o den později, než jsem si myslel, a prvním, koho jsem slyšel na renesančním nádvoří telčského zámku, byl až druhý den **Jarret**, jako vždy skvělý, s novým, ještě vykuleným klávesistou (omlouvám se, jméno jsem si zapsal, papírek ztratil a na

www.jarret.cz

ještě nedorazilo). Druhý účinkující stejného večera (26. 7., sobota),

Vlasta Redl

, hrál jako obvykle stále stejné písně ve vždy jiném tvaru a přijel s dvěma hosty:

Montym

a

Arnoštem Frauenbergem

. Leckteré diváky jistě rozčílil tím, že věnoval významnou část své půlky večera hostům, ale já jsem si oba písničkáře poslechl rád a také jsem ocenil, že si Vlasta vychovává nástupce/konkurenci (nehodící se škrtněte). Taky bylo na obou chlapcích znát, jak pečlivě studují Vlastovu metodu vystavby recitálu a práce s diváky, až se chvílemi zdálo, že slyšíme třikrát to samé (netýká se písniček).

Další den večer (27. 7., neděle) bohužel pršelo: doufám, že to byl hlavní důvod, proč **Bratry**

Orffy

, dvojnásobné držitele Anděla za rok 2013 (skupina roku, album roku) zpočátku poslouchala jen nepříliš velká skupina pláštěnkářů. Nebo že by proto, že se jedná o skupinu dosud příliš novou, v českém folku a na Prázdninách v Telči zvláště? To je ovšem důvod, proč já byl na ně zvědav snad nejvíc ze všech položek festivalu, se kterými jsem se potkal. A jejich melancholický, atmosférický nu-folk či freak folk či folk/alternativ pop mě určitě nezklamal; frontman Ivan Gajdoš má v hlase neuvěřitelné charisma. Jenom nad jeho odtažitým pódiovým projevem krčím rameny: je to ještě „skorozačátečnická“ rozpačitost, nebo hvězdná manýra? Živý projev mně nepřišel zdaleka tak zasažený popem, jako aktuální album

Šero

, ale zase jsem si říkal, že celkovému instrumentálnímu výkonu dvojnásobných Andělů by ještě lehké vylepšení techniky slušelo... Druhá půle večera – podle ohlasu diváků ta důležitější – patřila pozoruhodné šansoniérce

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Úterý, 19 Srpen 2014 11:03

Szidi Tobias

, která čím víc zpívala „jako vrána“, tím byl její výkon silnější...

Marien (v pondělí 28. 7.) byla jako vždy v živém kontaktu velmi příjemná, předváděla zejména písničky z aktuálního alba **Ze skla** a pokoušela si v laskavém duchu dělat legrácky ze svých – jak řekl kapelník Troníček – „hudebních dědečků“, Spirituál kvintetu.

Ale supermistr podobných soubojů, Jiří Tichota jen zaržál nad takovými přihrávkami radostí a už vracel úder... Koncert **Spirituál kvintetu** v druhé půli večera byl asi největší radostí, kterou jsem v Telči letos zažil. Všech sedm muzikantů na scéně, kousky staré i zbrusu nové, nádherné vokály... všechno tam bylo.

Karel Plíhal ve čtvrtek 31. 7. hrál celý večer sám: „*napřed budu jako předkapela a až vás budu nudit, tak odejdu a po přestávce přijdu znova*“

. Užili jsme si básničky, písničky ponejvíc ze

Vzduchoprázdnin

, ale i dost staré věci.

„*Tuhle jsem složil kdysi zde, v zámeckém parku,*“

vedl třeba Karel písničku

Sedí topič u piána

. Nádvoří praskalo ve švech a Medvěd přinášející další a další lavice volal:

„*Takhle by to mělo vypadat vždycky!*“

Jako bratrský večer byla koncipována neděle 3. 8.: nejprve **Bratři Malinové**, tedy Luboš, Pavel, Pepa a Pavel Peroutka, písničky Mirka Skunka Jaroše, instrumentálky a vůbec, stará dobrá akustická country. A pak

Bratři Ebenové

, pro mě vždy mimořádný bonbónek. Radost ze skvostného uvádění Marka Ebena, průřez repertoárem ze všech desek a období, což znamenalo zejména, že se po dlouhé době také hrály (jak bylo dopředu avizováno) hodně staré kousky. Ne,

Černovlásky

oceněné kdysi Autorskou Portou jsem se nedočkal, ale třeba stejně staré

Je to nic moc, ale paráda

ano...

„*Prázdniny v Telči nejsou festival, ale způsob života,*“ četli jsme jako vždy v záhlaví materiálů festivalu. No já nevím, mně by Prázdniny v Telči docela stačily jako festival. Letos už podvaatřicáté, momentálně asi nejkrásnější a nejdůležitější festival, co český folk má. Díky, Medvěde.

32. Prázdniny v Telči a zážitky z pěti krásných večerů

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Úterý, 19 Srpen 2014 11:03

Prázdniny v Telči, 25. července – 10. srpna 2014, Telc, nádvoří zámku a další scény